

og 1988 svarende til de skønnede merudgifter vedrørende asbest, karenssag, flygtninge og skattereforen.

Endvidere har regeringen tilbudt et forhøje udgiftsrammen som følge af arbejdstidsforkortelsen i 1988 svarende til kompensation for arbejdstidsforkortelsen efter de retningslinjer, der anvendes indenfor statens område.

Dernæst har regeringen villet imødekomme kommunernes ønske om en opstramning af statens vejledningsvirksomhed over for kommunerne, idet ressortministerierne forpligtes til at drøfte økonomiske konsekvenser af henstillinger, vejledninger m.v. med Kommunernes Landsforening og Finans- og Indenrigsministeriet, forinden disse udsendes, selv om de ikke har bindende karakter.

Regeringen har også tilbudt at ville sikre låneadgang til anlægsudgifter til rensningsanlæg for kommuner med lav likviditet og at udsende retningslinjer til kommunerne om finansiering af rensningsanlæg, omfattende en præcisering af låneadgangen og de regler om fuld brugerfinansiering, der påregnes gennemført ved lov i løbet af efteråret.

Uanset at regeringen med disse tilbud havde strakt sig meget vidt og givet kommunerne mulighed for at finansiere et udgiftsniveau, der ligger over Fælleserklæringens udgiftsrammer, har Kommunernes Landsforening ikke ønsket at indgå en aftale om de kommunale udgifter og skatter i 1988.

2.1.2. Amtskommunerne.

For amtskommunernes vedkommende har det heller ikke været muligt at indgå en aftale. Amtsrådsforeningen har således fremhævet, at rammen ifølge Fælleserklæringen af maj 1986 skal forøges svarende til merudgifterne som følge af nye opgaver, og at en række spørgsmål i forbindelse med opgørelsen af de økonomiske konsekvenser af nye opgaver henstår uløste.

Amtsrådsforeningen har ikke ment at kunne medvirke til at sikre rammeoverholdelsen, før disse spørgsmål er løst, og rammen er korrigeret i overensstemmelse hermed.

Merudgifterne til de pågældende nye opgaver vurderer regeringen til at udgøre 200 mill. kr. i amtskommunerne.

Regeringen vil derfor – i overensstemmelse med sit tilbud til amtskommunerne af 30. april 1987 – som en af de finansielle forudsætninger for bestemmelse i dette lovforslag samt det samtidig fremsatte lovforslag om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner

og amtskommuner foreslå en samlet forøgelse af bloktilskuddene og de økonomiske rammer for amtskommunerne med 200 mill. kr. til dækning af samtlige merudgifter som følge af de nye opgaver, der har været draget ind i forhandlingerne.

Derudover foreslår regeringen nedsat et udvalg med repræsentation fra Amtsrådsforeningen, som skal undersøge udgiftspres og styringsmuligheder i den amtskommunale sektor med henblik på at klarlægge, hvilke muligheder amtsrådene har for at holde udgifterne i ro i de kommende år.

Regeringen agter endvidere at gennemføre en forhøjelse af udgiftsrammerne svarende til merudgifterne, hvis kompensation for arbejdstidsforkortelsen i 1988 ydes efter samme principper som indenfor statens område.

Endelig vil regeringen, for at sikre at de økonomiske rammer ikke hindrer bestræbelserne på at nedbringe ventelisterne, samtidig tillade amtskommunal låneoptagelse på indtil 600 mill. kr. i 1988 til sygehusbyggeri, indkøb af apparatur og andre midlertidige udgifter, hvis formål er at nedbringe ventelisterne, ligesom der vil blive givet amtskommunerne mulighed for at lånefinansiere afdrag.

Uanset at regeringen også over for Amtsrådsforeningen havde strakt sig meget vidt og givet mulighed for at finansiere et udgiftsniveau, der ligger over Fælleserklæringens udgiftsrammer, har det som nævnt ikke været muligt at indgå nogen aftale.

2.2. Det personlige indkomstskattetryk.

Regeringen har under forhandlingerne lagt megen vægt på, at den samlede udskrivningsprocent for indkomstskat til kommuner og amtskommuner ikke stiger i forhold til 1987. En forhøjelse af kommuneskatten, vil i kraft af reglerne om det såkaldte skratelloft have uheldige virkninger for statens budget og påvirke fordelingen af skattebyrden til ugunst for de lavere indkomster.

Et stort antal kommuner ville ramme skatteloftet. For skatteydere med høje indkomster betyder dette, at de kun mærker en skatteforhøjelse på den del af deres indkomst, der ligger under 200.000 kr.

Efter regeringens skøn vil amtskommunerne kunne holde uændret skat, hvis den hidtil forudsatte afvikling i 1988 af det amtskommunale bloktilskud erstattes af en gradvis afvikling. Også primærkommunerne vil kunne holde uændret skat forudsat et udgiftsniveau svarende til Fælleserklæringen af 13. maj 1986 med de ovenfor anførte korrektioner.